

متن پرسش

آیه ۲۴ سوره ابراهیم مبحث کلمه طیبه را به درخت تشبیه می کند و در آیه بعد میوه دهی و ثمر دهی آن را مطرح می کند. می دانم که حضرت آدم در بهشت موعود نبود چون آن بهشت آزادی در همه چیز هست و منکرات و ناپاکی در آن راه ندارد. آیا با توجه به آیه ۲۴ ابراهیم و آیات بعد می توان نتیجه گیری کرد که خداوند آدمی را از نزدیکی به اندیشه های (کلمات) خبیثه بر حذر داشته و شیطان اقدام به ترغیب او به نزدیکی به اندیشه های غلط نمود و همین عامل سقوط او از پاکی شد؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! در نگاه تأویلی، تطبیق خوبی است به اعتبار آن که حقیقت همواره همچون درختی ریشه در توحید دارد که پایدارترین و مبنایی ترین مبناها می باشد و جلوات آن، حرکات و گفتار اولیای الهی هست. و معلوم است که شیطان مقابل چنین ظهورات می باشد. موفق باشید